

Uchwała Nr LVI/561/2010
Rady Gminy Tworóg
z dnia 18 sierpnia 2010 roku

w sprawie skargi Państwa Teresy i Tadeusza Fularów na Wójta Gminy Tworóg.

Na podstawie art. 18 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001r Nr 142 poz. 1591 z póź.zm) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r Kodeksu Postępowania Administracyjnego (tj.Dz.U. z 2000r Nr 98 poz. 1071 z póź. zm.), po rozpoznaniu skargi Państwa Teresy i Tadeusza Fularów z dnia 12.07.2010 na Wójta Gminy Tworóg i wysłuchaniu opinii Komisji Rewizyjnej

Rada Gminy Tworóg

uchwała, co następuje:

1. Uznać skargę Państwa Teresy i Tadeusza Fularów z dnia 12.07.2010 roku na Wójta Gminy Tworóg za bezzasadną.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

u z a s a d n i e n i e :

Pismem z dnia 12.07.2010 r. Pani Teresa Fulara zam. w Tworogu wystąpiła do Wójta Gminy zarzucając, mu wydanie błędnej decyzji administracyjnej w sprawie usunięcia z części działki nr 470/109, której nie jest właścicielem płotu zagradzającego część drogi. Ponadto ma pretensje o to, że pracownicy Urzędu Gminy, którzy dokonywali oglądu tej nieruchomości nie przedłożyli żadnych dokumentów upoważniających do wykonywania takich czynności. Nie zgadzając się z takim postępowaniem pani Fulara poinformowała, że złożyła skargę, (jak twierdzi na działalność urzędu), którą przesłała do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, Wojewody Śląskiego i Rady Powiatu Tarnogórskiego. Biorąc pod uwagę treść tego pisma zachodzi pytanie jak je zakwalifikować. Czy jest to skarga na działalność Wójta Gminy, czy też odwołanie od jego decyzji administracyjnej?.

Aby rozwiązać ten problem należy prześledzić treść korespondencji jaka miała miejsce między Gminą a skarżącą.

Sprawa rozpoczęła się gdy na polecenie zastępcy wójta pracownicy Urzędu Gminy udali się na ulicę Jodłową aby ustalić stan faktyczny w/w działki.

W wyniku oględzin okazało się, że działka ta, której Gmina jest współwłaścicielem i która jest jednocześnie drogą, w swojej końcowej części zagrodzona jest płotem przez właścicieli sąsiednich posesji tj. Państwa Fulara i Państwa Jenszczok.

Obie rodziny nie mają żadnych praw do części nieruchomości, którą przygrodzili i zajęli. Rozpoczęła się korespondencja w wyniku, której Urząd Gminy wezwał obie rodziny do usunięcia płotu i przywrócenia możliwości korzystania z tej części nieruchomości pozostałym współwłaścicielom i innym użytkownikom.

W tej sprawie nie było wszczynane żadne postępowanie administracyjne ani też nie była wydana decyzja administracyjna. Nie było bowiem takiej potrzeby gdyż działania te nie były związane z czynnościami administracyjnymi, które Gmina wykonuje na podstawie obowiązujących przepisów.

Były to bowiem jedynie czynności faktyczne, które jako współwłaściciel nieruchomości nr 470/109 Gmina ma prawo wykonywać celem ochrony wspólnego prawa własności.

Wynika to wprost z postanowień art. 209 Kodeksu Cywilnego, który stanowi, że każdy współwłaściciel może wykonać wszelkie czynności i dochodzić wszelkich roszczeń, które zmierzają do zachowania wspólnego prawa.

Są to tzw. czynności zachowawcze, które każdy współwłaściciel może podjąć nawet bez zgody pozostałych, gdyż podejmowane są one w interesie wszystkich współwłaścicieli.

Jako czynności zachowawcze przyjmuje się w orzecznictwie min. wytoczenie powództwa windykacyjnego, którego celem jest odzyskanie utraconego władztwa nad rzeczą lub doprowadzenie do rozgraniczenia nieruchomości (uchwała SN z 15.09.1960 r. nr I CO 16/60, Wyrok SN z 30.03.1962 r. nr III CR 237/62).

Gmina miała więc pełne prawo samodzielnie wystąpić i żądać usunięcia spornego płotu. Będzie też miała prawo samodzielnie wymusić ten obowiązek w sądowym postępowaniu windykacyjnym, nawet wtedy gdy pozostali współwłaściciele tego nie uczynią.

Złożone przez Panią Fulara pismo należy więc zakwalifikować jako skargę na działalność Wójta a nie jako odwołanie od decyzji.

Skargi dotyczące zadań lub działalności Wójta rozpatruje Rada Gminy (Art. 229 pkt4 KPA).

Ponieważ podjęte działania i wykonane czynności są zgodne z prawem Rada Gminy uznała, że przedmiotowa skarga jest bezzasadna.